

தொன்மப் பாத்திரங்களும் இன்றைய உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சையும்

சி. ஜோதிலிங்கம்

விஞ்ஞானி – மாலிங்ராட் கதிரியக்க ஆய்வு நிறுவனம், வாசிங்டன் பல்கலைக்கழக மருத்துவப்பலம்
செயின்ட் லூயிஸ் - 63110, அமெரிக்கா

முன்னுரை

தொன்மைக் காலத்தில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் மனிதன் மற்றும் விலங்கு உறுப்புக்களைக் கலந்து விநாயகர் (ஆசியா), லமசு (அசிரியன்), கொன்சு (எகிப்து) போன்ற பல வடிவங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அசிரியன் என்பது முந்தைய அரபு நாடு ஆகும். இவ்வாறு தொன்மப் பாத்திரங்களாக (Mythological Character) வடிக்கப்பட்ட பாத்திரங்களுக்கும் கலப்பு உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்ந்தறிகின்றது.

விநாயகர்
(மனித உடம்போடு
விலங்கின் தலை)

லமசு
(பறவை /விலங்கின் உடம்போடு
மனிதனின் தலை)

கொன்சு
(மனித உடம்போடு
பறவையின் தலை)

பெகாசஸ்
(விலங்குகளின் கலப்பு)

டிராகன்
(விலங்குகளின் கலப்பு)

காமதேனு
(விலங்கின் உடம்போடு
மனிதனின் தலை)

தொன்மப் பாத்திரங்கள்

இந்து, சைனா, எகிப்து மற்றும் கிரேக்க கலாச்சார வளர்ச்சியின் முக்கிய சுவடுகளுள் ஒன்றாக விளங்குவது அவர்கள் உருவாக்கிய தொன்ம வடிவங்கள் ஆகும். விலங்குகளின் தலைகளை மனித உடம்போடும் (விநாயகர், கொன்சு), மனிதனின் தலையை விலங்குகளின் உடம்போடும் (காமதேனு, லமசு) மற்றும் பல்வேறு விலங்குகளை (டிராகன், பெகாசஸ்) இணைத்தும் விதவிதமான உருவங்களை வடிவமைத்தனர். இதனை, 'Winged horses, one-eyed giants, and monstrous, intelligent lizards with fire in their breath—these impossible creatures romp through the ancient storehouse of myth and legend that

is humanity's shared legacy. Godfrey, L. S. *Mythical Creatures: Mysteries, Legends, and Unexplained Phenomena*, Chelsea House Publishing, New York, NY, 2009 and Coulter, C. R. *Encyclopedia of Ancient Deities*, McFarland, 2012' என்ற சான்று குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வாறு வடிவமைத்த உருவங்கள் நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை என்று பல்வேறு கருத்துக்களும் விவாதங்களும் அவ்வப்போது நடைபெறுவதும் உண்டு. ஆனால், ஆராய்ச்சியாளர்களும் மருத்துவர்களும் புராண வடிவங்களை உதாரணமாக/ சிந்தனையுக்கியாக எடுத்துக்கொண்டு உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சைகளைக் கையாள ஆரம்பித்து மனிதனுக்கு ஆரோக்கிய வாழ்க்கையைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சைகள்

உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சை என்பது குறைபாடுள்ள உறுப்புகளுக்குப் பதிலாக நன்கு செயல்படுகின்ற உறுப்புகளை அறுவை சிகிச்சையின் மூலம் பொருத்துவதாகும். இவ்வகை அறுவை சிகிச்சையில் பல்வேறு வகைகள் உண்டு, அவற்றில் ,

1. மனித உறுப்புகளை மனிதனுக்கு (ஆட்டோ /அல்லோ - டிரான்ஸ்பிளான்டேசன்),
2. விலங்கு உறுப்புகளை மனிதனுக்குப் (செனோ-டிரான்ஸ்பிளான்டேசன்) பொருத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. தொன்மைப் பாத்திரங்களிலுள்ளது போல் இன்றைய மருத்துவத்தில் விலங்குகளின் உறுப்புகளை (கலப்பு உறுப்பு) மனிதனுக்குப் பொருத்துவது இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. ஏனென்றால், உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்காகக் (உறுப்புகளுக்காக) காத்திருப்போர்களின் எண்ணிக்கையும், குறைபாடுள்ள உறுப்புகளால் இறப்போர்களின் எண்ணிக்கையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. செயல்படுகின்ற உறுப்புகளின் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க கி.பி. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து விலங்கின் உறுப்புகளை மனிதனுக்குப் பொருத்தி அறுவை சிகிச்சைகள் நடைபெறுகின்றன. இதனை, 'Rare attempts have been made to transplant animal organs or tissue into human beings since the early years of this century. Interest in this procedure, known as xenotransplantation, has increased in the last few years because it is seen as one way of reducing the shortage of human organs for transplantation. Currently, this shortage severely limits the potential of transplantation for treating human disease' (Nuffield Council on Bioethics. *Animal to Human Transplants: The Ethics of Xenotransplantation*, Nuffield Council on Bioethics, London WC1B, 1996) என்ற சான்று மூலமாக அறியமுடிகின்றது.

இந்தியாவில் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், மனிதனின் மூக்கிற்கு, மாற்றுத் தோல் பொருத்தியது முதல் உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சையாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை, 'Rhinoplastic operations: Now I shall deal with the process of affixing an artificial nose' (Bhishagratna, K. K. L. *An English Translation of the Sushruta Samhita Vol. I*, Calcutta 1907, pp 152-154) என்ற சான்று தெளிவாக விளக்குகின்றது. பின்பு, "கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் நாயின் எலும்பை மனிதனுக்குப் பொருத்தியதாகச் சான்றுகள் கூறுவதை, In 1501 the Iranian physician Muhammad Baha al-Dawla published medical notes in *The Quintessence of Experience*. In it he described 'the surgical removal of a piece of skull that was infected and replaced by a piece of dog bone, the brain being protected by a piece of cucumber' (Tramper, J., Zhu, Y. *Modern Biotechnology: Panacea or New Pandora's Box?*, Wageningen Academic Publishers, 2011) என்ற கருத்தின் வழியாக அறியமுடிகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் விலங்குகளுக்கு வரும் நோய்களைப் பற்றிய கவலைகள் இருந்தன. பின்பு நன்கு பாதுகாப்போடு வளர்க்கப்பட்ட விலங்குகளின் உறுப்புகளை மனிதனுக்குப் பொருத்திச் சிகிச்சையைத் தொடர்கின்றனர். இதனை, 'the risk that using animals to supply organs will result in the transmission of infectious diseases from animals to the human population' (Nuffield Council on Bioethics. *Animal to Human Transplants: The Ethics of Xenotransplantation*, Nuffield Council on Bioethics, London WC1B, 1996) என்ற சான்று நிறுவுகின்றது.

உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சையின் அடுத்த கட்டமாக அதாவது தொன்மைப் பாத்திரங்களைப் போல் சிரம் (தலை) மாற்று சிகிச்சையை ஆராய்ச்சியாளர்களும், மருத்துவர்களும் மேற்கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதனை, In 1908, Carrel and American physiologist, Dr. Charles Guthrie, performed the first dog head transplantation. In 1954, Demikhov also attempted a canine head transplant. The longest that any dog survived this surgery was 29 days (Lamba, N.; Holsgrove, D.; Broekman, M.L. *The history of head transplantation: a review*, *Acta Neurochir*, 2016 pp 2239-2247) என்ற சான்று கூறுகின்றது. சிரம் மாற்று அறுவை சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடைபெறும் பொழுது மூளைச் சாவடைந்தவர்களின் உடம்போடு உடல் ஊனமுற்றவர்களின் சிரத்தைப் (தலை) பொருத்தி இரண்டுக்கும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை கொடுக்க முடியும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்களும் மருத்துவர்களும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நிறைவுரை

தொன்மைக் காலங்களில் நடைமுறைக்குச் சாத்தியப்படாத இறை வடிவங்களான விநாயகர், கொன்சு மற்றும் பல, நவீன காலத்து மக்களுக்கு கலப்பு உறுப்பு மாற்று சிகிச்சைக்கு சிந்தனையின் தூண்டுகோலாக உள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை.

MYTHOLOGICAL CHARACTERS AND ORGAN TRANSPLANT SURGERY

S. Jothilingam

In ancient times, many types of mythological characters like Vinayakar (Asia), Lama (Assyrian), Konus (Egypt) were created by mixing human and animal bodies. This article discuss the connection between the mythological characters and organ transplantation.

One of the major traces of Hindu, Chinese, Egypti and Greek cultural development is from the mythological characters. The animal's head is designed by the human body (Vinayakar, Khonsu), and the head of human with the animal's body (Kamadhenu, Lamassu) or it can be a mixed animal (Dragon, Pegasus). There are various opinions and discussions occurring from time to time about images that are not designed and are practically impossible. However, researchers and physicians have taken the mythological shapes as an example / thought and started organ transplant surgeries to give people a healthy life.

Organ transplant surgery is a function of replacement of defective organs with healthy ones. There are two major types of transplant surgery,

1. Auto / allo- transplant (same or between human organs)
2. Xenotransplantation (animal organs into humans)

As a mythological role, it is imperative to fit the animal organ to humans in today's medicine, because the number of waiters for organ transplant surgery and the number of deaths by defective organs goes up day by day. Since the beginning of the twentieth century, the animal organs are transplanted in humans to deal with deficit of the functioning organs.

In the beginning of the first century, the first organ transplant surgery was the skin replacement for human's nose in India. Later, in the sixteenth century, the bone of the dog was made fit for human. Though early concerns were about the diseases of animals, the xenotransplantation continue with organs grafted from well protected animals. In the next stage of organ transplant surgery, researchers and doctors have begun to undergo morbidity to change the head. Researchers and doctors are waiting for a healthy lifestyle to fit the head of a handicapped to the body of the dead brain.

There is no doubt that the impossible patterns of Vinayakar and Khonsu, have become a stimulant of thought for mixed organ alteration to modern-day people.